

Posudek oponenta diplomové práce Ing. Tomáše Rendla „Územní řízení (de lege lata, de lege ferenda)“

Předložená diplomová práce o rozsahu 88 stran (podle prohlášení autora má vlastní text práce včetně poznámek pod čarou 203 192 znaků včetně mezer) je členěna, kromě úvodu a závěru, do 4 kapitol („Historické informace o územním plánování“, „Územní plánování v pozitivní právní úpravě“, „Územní řízení podle stavebního zákona č. 183/2006 Sb.“, „Územní řízení de lege ferenda“).

Téma práce je, stejně jako ostatní témata týkající se instrumentů územního plánování, aktuální. Autor se pustil do jeho zpracování se zájmem. Využil řadu dostupných pramenů (odborná literatura, judikatura). Práce je psána srozumitelně.

Problémem je, že aktuálně chystaná tzv. rekonstrukce veřejného stavebního práva se samostatným územním řízením nepočítá. Přestože to bylo známo již v době zadání diplomové práce (zadána v březnu r. 2020), není této změně (kromě zmínky na str. 63 a 64) věnována pozornost. Jinak trefné postřehy a náměty ve čtvrté kapitole (týkají se „průřezových“ otázek, resp. souvislostí předmětného postupu, zejména personálního prvku včetně problematiky tzv. systémové podjatosti a dále především elektronizace/digitalizace předmětných agend) tak nemohou být opřeny o ucelenou představu o budoucí právní úpravě postupu úřední aprobace umístění záměru, která by mohla/měla nahradit stávající úpravu územního řízení.

Prvním dvěma kapitolám by prospělo vymežit/zdůraznit, jaké je místo územního řízení, resp. územního rozhodování mezi nástroji územního plánování čtí. Ve vztahu k tématu práce je jejich obsah příliš obecný. Ve druhé kapitole se místy ztrácí linie výkladu a k jednotlivým úrovním územně plánovací dokumentace není přistupováno jednotně.

Z dílčích připomínek uvádím:

- Co se vázalo k územnímu plánování 2 600 let před naším letopočtem (str. 3)? Má smysl takovou informaci bez dalšího uvádět?
- V partii 1.2.3 bylo vhodné alespoň zmínit předpisy o stavebním ruchu.
- V „zastavitelných územích“ (str. 14)?
- Na úvod partie 2.2 by bylo vhodné uvést, jak stavební zákon vůbec přistupuje k vymezení pojmu „orgán územního plánování“.
- Co autor rozumí „stavební správou“ (str. 15)?
- Výklad v posledním odstavci na str. 15, který přetéká na str. 16, obsahuje věcné chyby. Kromě jiného vymezení zastavěného území nepřísluší obecním úřadům.
- Druhá věta ve druhém odstavci na str. 16 konstatuje samozřejmost. Samostatná působnost vůbec nesouvisí s tím, zda jde o obec s pověřeným obecním úřadem či o obec s rozšířenou působností.

- Text v prvním odstavci na str. 17 („V případě zastupitelstva kraje spadá do jeho samostatné působnosti schvalování pokynů k přípravě zpracování návrhů zásad územního rozvoje. Po jejich vypracování je prostřednictvím opatření obecné povahy schvaluje společně se zprávou o uplatňování zásad územního rozvoje.“) nevystihuje podstatu věci a obsahuje věcné chyby.
- Na úvod partie 2.3 by bylo vhodné uvést teoretickou klasifikaci nástrojů územního plánování. Její absence vede i k nelogické posloupnosti partií 2.3.1 a 2.3.2.
- Jaká je povaha koordinačního výboru zmíněného na str. 19?
- Jak rozumět zmínce o § 188 stavebního zákona (str. 22)?
- Na co věcně navazuje text posledního odstavce na str. 22, který přetéká na str. 23?
- Zastupitelstvo kraje není orgánem krajského úřadu (str. 24).
- Územní plán vymezuje i zastavěné území (str. 25).
- „Další“ v textu druhého odstavce na str. 27 nedává smysl. Jde o totéž.
- Co vedlo autora k uvedení druhů územních rozhodnutí v pořadí, ve kterém je rozhodnutí o umístění stavby až na posledním místě (str. 33)? Navazující text nepoukazuje na všechny případy (co územní souhlas?). Poznámka č. 87 obsahuje chybné údaje (ve vztahu k územnímu rozhodnutí o umístění stavby nejde o § 80, 82, ani 83).
- Územní rozhodnutí o ochranném pásmu lze vydat i samostatně (str. 34).
- Ustanovení § 85 stavebního zákona se týká účastníků všech územních řízení (str. 35).
- V partii 3.1.2 by bylo vhodné zmínit problematiku řešenou § 28 správního řádu.
- Jak je to se souvislostí účastenství v územním řízení a aktivní legitimace veřejnosti k podání správní žaloby (str. 38 a 39; viz § 7 odst. 9 a § 9d odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí)?
- Žadatel své vlastnické právo nedokládá, stavební úřad má přístup do katastru nemovitostí (str. 41).
- Výklad o příslušnosti stavebního úřadu nepatří do partie 3.1.3.
- Jak je to přesně s veřejným ústním jednáním (str. 42)?
- Jak je to se stanovením lhůty pro uplatňování námitek v případě, že součástí územního řízení není ústní jednání (str. 42; správně na str. 52)?
- V partii 3.1.3 by bylo vhodné zmínit problematiku závazného stanoviska podle § 96b stavebního zákona.
- Pořadí „přezkumném, odvolacím či soudním“ není šťastné (str. 47).

- Co znamená obrat „v § 136 a následujících“ (str. 51)? V jakých následujících ustanoveních je úprava obsažena? Jaká je souvislost s § 133 správního řádu?
- V partii 3.1.6 by bylo zapotřebí zmínit zvláštní úpravu závazných stanovisek obsaženou v příslušných odstavcích § 4 stavebního zákona. Zmínka o této problematice je až na str. 70. Pramen uvedený na str. 84 („VEDRAL, J. K přezkumu závazných stanovisek podle novely stavebního zákona. Stavební právo. Bulletin. 3/2017“) nebyl zřejmě využit.
- Co vedlo autora ke společnému pojednání o podávání námitek a připomínek a o soudním přezkumu závazných stanovisek (nadpis partie 3.1.7)? Jak je to s námitkami, které se týkají obav z budoucích imisí (str. 53)? S ustanovením § 57 správního řádu je to složitější (tamtéž).
- Postup vedoucí k vydání územního souhlasu a postup vedoucí k uzavření veřejnoprávní smlouvy nelze označit za zjednodušené varianty územního řízení; územní souhlas a veřejnoprávní smlouva jsou alternativami územního rozhodnutí (k nadpisu partie 3.2).
- Proti rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení se nelze odvolat (str. 57).
- V případě územního souhlasu dnes již nejde o „žádost“, nýbrž o „oznámení“ (str. 59 a 60); nejde tedy ani o žadatele.
- Tzv. třetí osoby se dnes již opět mohou bránit žalobou proti rozhodnutí (str. 60; autor pominul jeden z judikátů uvedených v seznamu na str. 87).
- Význam srovnání zmiňovaného na str. 63 a 64 nelze přeceňovat. Bylo by zapotřebí podrobně se seznámit s metodikou hodnocení.
- Lze souhlasit s autorem, že nemožnost podat (samostatné) odvolání týkající se (ne)vyločení úřední osoby by byla ku prospěchu věci; takovou právní konstrukci znal správní řád z r. 1967 (str. 68).
- Lhůta k vydání závazného stanoviska byla do správního řádu doplněna s účinností od 1. ledna 2021 (str. 69).
- U některých odkazů není zřejmé, zda jde o převzatý text (ten by měl být uveden v uvozovkách a kurzívou), nebo o parafrázi. Odkaz na větu převzatou z judikátu chybí na str. 67 dole.
- Některé formulace měly být přesnější [např. vyhláška byla spíše „vydána“ než „vytvořena“ (str. 8, podobně na str. 10), prováděcí předpis k zákonu z r. 1958 byl vydán s odstupem zhruba půl roku a nikoli „zároveň“ (str. 9); administrativistických, n. „administrativních“ (str. 12)?; „soudní řád správní“, nikoli „správní řád soudní“ (str. 27); „zákon o ochraně ŽP“ namísto „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“ (str. 46); „některých záměrů“ by bylo lepší než „některých typů záměrů“ (str. 56); název práce neobsahuje pomlčku (str. 63); „ověřený elektronický podpis“ (nadpis str. 78)]. Pečlivější redakce by rovněž odstranila některé překlepy.

- Podle protokolu o výsledku kontroly na plagiáty ze dne 18. prosince 2020 byla práce porovnána se 700 dokumenty s maximální podobností méně než 5 %; podle protokolu o výsledku kontroly Turnitin z téhož dne činí celkový index podobnosti 30 %.

Vzhledem k charakteru a s přihlédnutím k množství připomínek považuji práci za hraniční. Je na diplomantovi, aby při obhajobě prokázal, zda dané téma na požadované úrovni zvládl.

Rozpravu u obhajoby doporučuji zaměřit

(1) na objasnění místa územního řízení, resp. územního rozhodování mezi nástroji územního plánování a

(2) na pokus o srovnání výhod/nevýhod samostatného územního řízení na straně jedné a společného územního a stavebního řízení podle platné úpravy, resp. jednotného řízení o povolení stavby podle chystané právní úpravy na straně druhé.

V Praze dne 17. ledna 2021

JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.